

Dag 89, woensdag 20 juni 2018. Gisteren gegeten met Benedict (D), Maria (RUS), Shy (ISRAËL), Giovanni (I) en Christophe (F). Erg gezellig en zo gezellig dat ik compleet de tijd vergeet en om 22:15 begin aan het dessert, terwijl de Albergue Municipal sluit om 22:00 uur... Te laat is te laat, dus ik neem mijn toetje, we rekenen af en ik ben uiteindelijk rond 23:00 uur bij de Albergue. Potdicht! Ik loop naar de bar aan de overkant naar binnen en vraag of ze het telefoonnummer van de Albergue hebben. Nee, helaas, en veel te laat. Dat wordt onder een brug slapen vannacht! Dan reageert een stelletje aan de bar. Zij komen net uit de Albergue, want wilden nog even doorfeesten, en niet opgesloten worden. De vrouw ziet in haar ooghoek iets en zegt, kom mee, en loop nonchalant naast me. We lopen naar buiten en richting een hek naast de Albergue. Daar staat inmiddels een man met zaklamp die daar aan het werk was. Het hek gaat open en hij loopt naar buiten. Op dat moment vraagt de dame of ik naar binnen kan, en voor ik het weet ben ik binnen. Door die deur, en niet sluiten, zegt ze en ik ben binnen. "Where is my thank you" roept ze nog, ik bedank haar en loop via een sprong over een hekje de Albergue binnen. Wat een geluk, en iedereen was weer op de juiste plaats vanavond voor deze Camino actie. Slapen, en de volgende morgen verloopt zoals gewoonlijk, eigen tempo en eigen start. Mooi weer de hele dag, en alleen gelopen omdat Mathilde en Chloe gisteren naar huis vertrokken zijn. Eerst een ontbijtje en daarna verder op de Camino! De kathedraal van Burgos ligt er mooi bij in de ochtendzon. Er is aan de Westkant gelukkig meer te zien dan een industrieterrein, kunst en de universiteiten. Onderweg kom ik Maria en Giovanni tegen en vertel het insluip-verhaal van de Albergue. Er is verderop een kerk waar een non stempels geeft en medaillons omhangt bij Pelegrinos. Als ik goed kijk zie ik dat het de wonderbaarlijke medaillon is, die ik onderweg in Saint Catherine de Fierbois ook heb gekregen. Een stempel in mijn Credential is dus voldoende. De natuur hier is fantastisch. Groene velden met daartussen massa's klapprozen, en langs de kant van het pad een diversiteit aan bloemen en kleuren. De lunch, op een beschutte plek in de schaduw bij een bron, bestaat uit sla met wat azijn, brood en marmelade en water. Je eet wat je hebt en wat er over is van bijvoorbeeld het diner van gisteren. In Hontanas neem ik een bed in de Albergue Municipal, een douche en daarna op het terras een biertje. Dan schuiven Damian (Ierland) en Göran (Zweden) aan en later ook nog Giovanni en Maria. Het is 32 graden en de bierglazen komen uit de vriezer. In het begin vormt zich na het tappen zelfs wat ijs in het glas. Langzaam loopt het dorp vol met pelgrims (en wij met wat gerstenat). In de Albergue is de keuken niet open vanavond want de dames gaan voetbal kijken... Gelukkig serveert het lokale restaurant een menu Pelegrinos, en daarna schuiven wij aan bij de TV.

